

INTERNATIONAL CONGRESS ON
POLITICAL, ECONOMIC AND SOCIAL
STUDIES

ABSTRACTS BOOK

Uluslararası

Politik, Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Kongresi

Bildiri Özetleri Kitabı

9-11 Nov. 2017 Ankara-TURKEY

ISBN: 978-605-67821-4-5

Congress homepage: www.icpess.org

PESA homepage: www.pesa.org.tr

**Doğum Kontrol Teşviklerinden En Az Üç Çocuğa: Tarihsel Süreçte Türkiye’de
Antinatalist ve Pronatalist Politikaların Seyri**

**From Birth Control Incentives to Have at least Three Children: The Cycle of
Antinatalist and Pronatalist Policies in Turkey in the Historical Process**

Arş. Gör. Akın Özdemir

Sakarya Üniversitesi, akinozdemir@sakarya.edu.tr

ÖZET

Nüfus bir ülkenin kalkınması ve o ülkedeki mevcut kaynakların bölüşümü açısından önemli göstergelerden birisi olarak kabul edilmektedir. Gelişmiş ülkelerin nüfus yapısı incelendiğinde nüfus artış hızlarının gittikçe azaldığı, doğurganlık oranlarının düştüğü ve genç nüfusun toplam nüfus içerisindeki payının hızla azaldığı dikkat çekmektedir. Bu durum nüfusun bağımlılık oranlarını etkileyerek kalkınma ve nüfus arasında doğrudan bir bağın kurulmasına zemin hazırlamaktadır.

Bu çalışma Cumhuriyetin kuruluşundan günümüze Türkiye’de nüfus artışını dengeleyici (antinatalist) veya destekleyici (pronatalist) politikaların seyrini araştırmaktadır. Türkiye’de nüfus politikasının son yıllarda önemli gündem maddeleri arasında yer alması ve politik söylemlerin odak noktalarından birisi olması çalışmanın motivasyonunu oluşturmaktadır. Bu bağlamda çalışma kapsamında Türkiye’nin nüfus politikasına ilişkin bazı kanunlar ve 10 kalkınma planının nüfusa ilişkin söylemleri incelenmiştir. Bu söylemler antinatalist veya pronatalist söylemler olarak sınıflandırılarak nüfus politikasına ilişkin dönemsel gelişmeler incelenmiş ve yorumlanmıştır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında artan insan gücü ihtiyacı neticesinde nüfus artışını hızlandırıcı politikalar benimseyen Türkiye 1960'lara gelindiğinde ekonomik büyüme ve nüfus artışı arasında görülen uyumsuzluk neticesinde nüfus artışını dengeleyici politikalara gereksinim duymuştur. Bu gereksinim kalkınma planları ve nüfus planlamasına ilişkin kanunlarda da kendini göstermektedir. 1965'ten 2010'lara kadar antinatalist uygulamalar Türkiye'nin nüfus politikalarına yön vermiştir. Ancak 10. kalkınma planında (2014-2018) görülmektedir ki pronatalist uygulamalar Türkiye'nin nüfus politikalarında yeniden ön plana çıkmaktadır. “En az üç çocuk” söylemiyle uzun süre tartışılan pronatalist politikalar Türkiye'nin değişen nüfus projeksiyonunda bilimsel anlamda da bir gerekliliğe işaret etmektedir.

© 2017 PESA Tüm hakları saklıdır.

Anahtar Kelimeler:

Antinatalist, Pronatalist, Nüfus, Nüfus Politikası

ABSTRACT

The population is considered to be one of the important indicators in terms of the development and the distribution of the available resources for countries. When the population structure of the developed countries is examined, it is seen that population growth rates are gradually decreasing, the fertility rates have fallen and the share of the young population in the total population has decreased rapidly. This affects the dependency rates of the population and provides a direct link between development and the population.

This study investigates the progress of policies that balancer (anti-natalist) or increaser (pro-natalist) population growth in Turkey at present-day from the foundation of the Republic. Population policy in Turkey has been one of the important agenda items in recent years and one of the focal points of political discourses. This creates the motivation of the study. In this context, some of the laws related to population policy of Turkey and the statements about the population of 10 development plans have been examined. These discourses are classified as anti-natalist or pro-natalist discourses and periodic developments related to population policy have been examined and interpreted.

As a result of increasing demand for labour, Turkey is adopting policies to accelerate population increase in the first years of the Republic. When it came to the 1960s, as a result of the mismatch between economic growth and population growth, there was a need for policies to stabilize population growth. This requirement also manifests itself in the laws on development plans and population planning. Antinatalist practices from 1965 to 2010 have led to Turkey's population policies. However, it is seen in the 10th development plan (2014-2018) that pronatalist practices will direct Turkey's population policies. The pronatalist policies discussed for a long time, with "have at least three children" discourse, point to a scientific need for Turkey's changing population projection.

© 2017 PESA All rights reserved.

Keywords: Anti-natalist, Pro-natalist, Population, Population Policy
